

el personatge

Mercè Gasch i Riudor (Barcelona, 18-1-1941). És llicenciada en Filosofia i Lletres, branca Psicologia. Professionalment, va dedicar bona part de la seva vida (més de 22 anys i fins a la seva jubilació) a les responsabilitats de Bibliotecària en cap a la Biblioteca Francesc Tarafa i també Can Pedrals de Granollers. Dona sempre activa, presideix des del passat mes de gener les Aules d'Extensió Universitària per a la Gent Gran del Vallès Oriental (AGEVO), una entitat amb 168 socis (119 dones i 49 homes) que ofereix unes conferències especials tots els dimarts a 2/4 de set de la tarda al llarg de l'any a la sala d'actes del Museu. Aquests dies celebren els 20 anys de la seva fundació, la qual comptà entre els seus promotors principals amb els desapareguts presidents Ramon Casanovas i Josep Garrell Soto. La Mercè, que pren el relleu de Joan Sala i Vila, compta per dur a terme la seva tasca amb una junta formada, entre d'altres, per Carme Esplugas, Montserrat Lluch, Aurora Masat, Lluís Reverter, Lluís Pineda, Eustaqui Casals i Mercè Barnils. El recordatori especial dels 10 anys de l'entitat tindrà lloc aquest proper dimarts, dia 16 d'abril, amb la presentació d'una conferència que oferirà la musicòloga i gestora cultural Anna Maria Piera, sobre el tema: "Josep Maria Ruera, un músic granollerí". La Mercè, vinculada estretament a d'altres entitats com Ressò, és vídua d'Eleuterio González, amb qui ha tingut quatre fills: l'Helena de 38 anys; l'Àlex de 36, i els bessons Mercè i Esteve de 35.

PRESIDENTA D'AGEVO

Mercè Gash

El proper dimarts, l'entitat que presideix, AGEVO (Aules d'Extensió Universitària per a la Gent Gran del V.O.) celebra la commemoració del vintè aniversari.

És un fet que volem destacar d'una manera especial i ho fem amb una conferència que estem segurs interessarà a la ciutat, ja que tindrà com a ponent a la musicòloga Anna Maria Piera, que ens parlarà d'un granollerí músic il·lustre, en Josep Maria Ruera.

Els inicis...

Ens hem de remuntar al 15 d'abril de 1993, quan dos granollerins, Ramon Casanovas i Josep Garrell, van posar en marxa aquesta iniciativa que es fonamenta, principalment, en unes xerrades que oferim al llarg de l'any a la sala d'actes del Museu amb una bona mitjana d'assistència, xifrada en més de 80 persones i amb puntes de més de 100. Tot depèn dels temes que es presenten.

Quins temes interessin més?

La història, la medicina, la música, els viatges... Els que menys, la filosofia, la literatura, les ciències socials...

Qui va a aquestes xerrades?

Normalment gent gran, però les conferències són obertes a totes les persones majors de 55 anys. I si en vénen de més joves, no passa res. La relació intergeneracional no ens espanta, al contrari, estem encantats de compartir

experiències culturals com la nostra. Som gent amb ganes d'aprendre.

Hi ha gent que hi va a totes?

Normalment, hi ha força fidelitat. El fet que una conferència tingui èxit o no pot dependre de moltes coses i especialment de les dots del conferenciant, ja que ha de comunicar bé, parlar clar... Nosaltres els recordem amb broma que han de tenir ben en compte els nostres sonotons, els nostres problemes de vista molt aguditzats en alguns casos... Afortunadament, hi ha persones que saben arribar a la gent molt bé.

La gent a què va?: a aprendre; a passar l'estona...

Hi ha una mica de tot, perquè hi ha hagut oradors que han estat una feia troballa i d'altres que han decebut força. Malgrat tot, hi ha la gran oportunitat d'aprendre coses, un aspecte principal per a la majoria de les persones que assisteixen a les conferències, conscients que la cultura serveix per a moltes coses, entre les quals per a viure millor. L'experiència ens diu quins conferencians poden repetir, quins no... I tenim cura també a l'hora d'eleger els temes.

Són vostès un col·lectiu crític?

Hi ha xerrades en les quals la gent diu realment allò que pensa i això resulta molt positiu per a tots. Hi ha vegades que en alguna ocasió salta alguna guspira...

"Som gent gran amb moltes ganes d'aprendre"

Balanç del camí recorregut.

La gent, en general, està contenta de poder comptar amb una iniciativa com aquesta. Jo crec que resulta enriquidora a tots els nivells. A més a més, ens fa estar atents a la realitat del dia a dia i molt més actius.

A vostè per què li ha servit?

Pel fet de ser ara al capdavant m'ho agafo com una cosa de responsabilitat i com un acte de servei, una experiència que ja em va tocar viure quan era la directora de la Biblioteca Francesc Tarafa. Són càrrecs per ajudar i per servir.

Ha fet referència a les biblioteques. Quina és la seva opinió sobre el funcionament d'aquests equipaments públics que tan bé coneix?

Tenen una gran acceptació i això és d'agrair. Ara s'han adaptat a les noves tecnologies i el públic jove ho valora molt. Si penso que el llibre desapareixerà? Al pas que anem, potser sí, però quina pena, oi? El llibre no hauria de morir mai. Seria molt trist això. Et dona tantes i tantes satisfaccions la lectura!

Abans de jubilar-se i durant més de 22 anys, va ser la directora de les biblioteques Francesc Tarafa i Can Pedrals de Granollers